

§ 29, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 10 forkastedes ved, at § 30 vedtoges med 89 stemmer mod 64; 11 stemte hverken for eller imod.

§§ 31 og 32 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af fradragsretten for ejendomsskatter [af Ole Olsen (SF) m. fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 55. Fremsat ^{12/}78).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Beslutningsforslaget fra SF går ud på en ophævelse af retten til at fradrage ejendomsskatter ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, og det er tilsyneladende tanken, at reglen ikke blot skal gælde på ejerboligområdet, men også skal omfatte ejendomsskatter vedrørende erhvervsjendomme og herunder også udlejningsejendomme.

Hvis fradragsretten for ejendomsskatter ophæves, vil alle, der ejer fast ejendom, få deres skattepligtige indkomster forhøjet. Med uændrede skattesatser vil det betyde højere indkomstkat for alle, der ejer fast ejendom, og det gælder, hvad enten det drejer sig om ejerboligerne eller udlejningsejendomme og

andre ejendomme, som helt eller delvis benyttes erhvervsmæssigt.

Muligvis vil kommunerne, der udskriver deres skatter efter behov, benytte deres andel af merprovenuet til at nedsætte deres skattesatser, herunder deres grundskyldpromiller, men da en del af skattestigningen vil gå i statskassen, vil nettoresultatet under alle omstændigheder blive en merbeskatning af alle, der ejer fast ejendom.

En sådan skattestigning vil harmonere dårligt med den politik, som regeringen lægger op til. På boligområdet er det regeringens mål, at ændrede skatteregler ikke må føre til en stigning i boligudgiften, der er større end den forventede indkomststigning. En sådan stigning vil der imidlertid blive tale om for ejerboligerne, hvis vi som foreslået afskaffer fradragsretten for ejendomsskatterne.

For erhvervsvirksomheder, der omfatter fast ejendom, kan ejendomsskatten efter gældende regler fradrages ligesom alle andre driftsudgifter. En isoleret afskaffelse af denne fradragsret er efter regeringens mening ikke rimelig. Den vil medføre forøget skattebyrde for virksomhederne og dermed en stigning i de samlede omkostninger. En sådan omkostningsforøgelse for erhvervslivet kan vi ikke medvirke til. Vi må derfor fastholde, at erhvervsvirksomheden ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst altid skal kunne fradrage de driftsudgifter, der er forbundet med indkomsterhvervelsen.

Jeg tror, at jeg med disse bemærkninger har gjort det klart, at regeringen ikke kan anbefale det foreliggende beslutningsforslag.

Karl Nielsen (S):

Beslutningsforslaget går ud på at ophæve fradragsretten for ejendomsskatter. Vi er i socialdemokratiet opmærksom på de uligheder, som påpeges i bemærkningerne til forslaget. Derfor indgik det også som et element i den skatteredegørelse, som daværende skatteminister Jens Kampmann fremlagde i forsommeren 1978. Men denne redegørelse indeholdt også en passus om, at såfremt man afskaffede fradragsretten for ejendomsskatter, burde grundskyldpromillerne nedsættes. Denne forudsætning indgår ikke i det foreliggende forslag. Dertil kommer, at regeringen har som målsætning, at boligudgifterne i